

Czas nawrócenia!

dodano: 19.02.2015 r.

Środą Popielcową rozpoczęliśmy czterdziestodniową drogę wielkopostną, która doprowadzi nas do radości Zmartwychwstania Pańskiego. Na tym duchowym szlaku nie jesteśmy sami, bo od początku towarzyszy nam Kościół, który wspiera nas Słowem Bożym, w którym zawiera się program życia duchowego i pokuty. W tym roku w Kościele w Polsce wsłuchujemy się szczególnie w słowa: Nawróćcie się i wiercie w Ewangelię. Co znaczy to wezwanie?

Wezwanie do nawrócenia odsłania i demaskuje łatwą powierzchowność, która nierzadko cechuje nasze życie. Nawrócić się znaczy zmienić kierunek życiowej drogi, nie chodzi jednak o małą poprawkę, ale kompletną zmianę. Ten, kto się nawraca, idzie pod prąd, gdzie "prąd" znaczy powierzchowny styl życia, bezładny i iluzoryczny, jakiemu często ulegamy, opanowuje on nas i powoduje, że stajemy się niewolnikami zła bądź więźniami moralnej mierności. Nawrócenie natomiast oznacza dążenie do wysokiej miary życia chrześcijańskiego, zawierzenie żywej i osobowej Ewangelii, którą jest Jezus Chrystus. To On jest ostatecznym celem i głębokim sensem nawrócenia, On jest drogą, którą wszyscy powinni iść w życiu, oświeceni Jego światłem i wspierani Jego mocą, która kieruje naszymi krokami. Uwidoczniają się wówczas najpiękniejsze i najbardziej fascynujące aspekty nawrócenia: nie jest ono zwykłą decyzją moralną o zmianie sposobu życia, ale wyborem wiary, który jednoczy nas wewnętrznie i całkowicie z żywą i konkretną osobą Jezusa. Nawrócenie i wiara w Ewangelię nie są dwiema różnymi rzeczami bądź w jakiś sposób tylko ze sobą zestawionymi, ale wyrażają tę samą rzeczywistość. Nawrócenie jest całkowitym "tak" osoby oddającej całe swoje życie Ewangelii, przez wolną odpowiedź na wezwanie Chrystusa, który robi pierwszy krok, ofiarując człowiekowi siebie jako drogę, prawdę i życie, jedyny, który wyzwala i zbawia.

ks. Wojtek